

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Tachově rozhodl samosoudkyní Mgr. Michaelou Řezníčkovou v hlavním líčení konaném dne 25. 5. 2020 v Tachově

takto:

Podle § 226 písm. b) trestního řádu se obviněný

██████████, narozený dne ██████████ v ██████████, okres hl. m. ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████, okres ██████████, řidič cisternového vozidla,

zprošťuje obžaloby

pro skutek, kterým dne ██████████ v době okolo ██████████ hodin na volně přístupném soukromém parkovišti u budovy čerpací stanice ██████████, ██████████, ██████████, okres ██████████ zde zaparkované nepojízdné osobní vozidlo tov. zn. ██████████, červené barvy, VIN: ██████████, osazené převozní německou registrační značkou N 040534, v hodnotě ██████████ Kč včetně DPH dle odborného vyjádření, naložil za pomoci svých kamarádů ██████████ a ██████████ na přepravník automobilů tzv. podvalník v úmyslu vozidlo z místa odvést bez vědomí jeho majitele na místo majiteli vozidla neznámé a tím získat nad vozidlem možnost časově neomezené dispozice s ním pro sebe či pro jiného, kdy vozidlo převezl do obce ██████████, okres ██████████, kde je zaparkoval v ulici ██████████ poblíž domu čp. ██████████ a tím měl vozidlo ve svém držení a získal nad ním možnost trvalé dispozice, která náleží majiteli vozidla, přičemž dne ██████████ v ulici ██████████ poblíž domu čp. ██████████ bylo toto vozidlo zajištěno Policií ČR a následně dne ██████████ vráceno jeho majiteli ██████████, narozenému ██████████, kterému na vozidle nevznikla žádná škoda,

v čemž bylo podaným návrhem na potrestání spatřováno přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený **skutek není trestným činem.**

Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených v hlavním líčení zjistil soud následující skutkový stav. Obviněný [REDACTED] dne [REDACTED] v době okolo [REDACTED] hodin na volně přístupném soukromém parkovišti u budovy čerpací stanice [REDACTED], [REDACTED], okres [REDACTED], za pomoci svých kamarádů [REDACTED] a [REDACTED] naložil na přepravník automobilů, tzv. podvalník, bez vědomí jeho majitele [REDACTED] nepojízdné osobní vozidlo tov. zn. [REDACTED], červené barvy, VIN: [REDACTED], osazené převozní německou registrační značkou [REDACTED], kdy vozidlo převezl do obce [REDACTED], okres [REDACTED], kde je zaparkoval v ulici [REDACTED] poblíž domu čp. [REDACTED]. Dále bylo prokázáno, že vozidlo poškozeného bylo zaparkováno bez vědomí a souhlasu majitele pozemku na soukromém parkovišti zaměstnavatele obviněného po dobu více než měsíce, zaměstnavatel se snažil nejdříve překážející vozidlo odstranit umístěním upozornění za stěrače vozidla, po té, co byly lístečky z vozidla neznámým [REDACTED] (pravděpodobně kamarád poškozeného [REDACTED]) hozeny po obsluze benzínové čerpací stanice, rozhodl majitel pozemku o odstranění vozidla, čímž pověřil obviněného. Obviněný vozidlo přemístil na základě pokynu zaměstnavatele, a to na místo, které sám obviněný určil. Uvedený skutkový stav byl zjištěn zejména z výpovědí obviněného, poškozeného [REDACTED], svědků [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], a z listinných důkazů, ze kterých je třeba zmínit zejména protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací, fotografie předložené obviněným, protokol o ohledání místa nálezu vozidla, úřední záznamy PČR, odborné vyjádření a kupní smlouvy.
2. Předně je třeba konstatovat, že soud ve věci již shodně rozhodl rozsudkem ze dne [REDACTED] poté, co se souhlasem stran přečetl úřední záznam o podaném vysvětlení [REDACTED], na základě odvolání státní zástupkyně byl tento rozsudek Krajským soudem usnesením ze dne 14. 4. 2020, č.j. 8To 87/2020 - 164 zrušen a věc mu vrácena k dalšímu řízení. V odůvodnění Krajský soud uvedl, že napadený rozsudek vycházel z neúplného dokazování, kdy řízení předcházející vydání napadeného rozsudku bylo zatíženo podstatnou procesní vadou, protože soud hodnotil i obsah úředního záznamu o podaném vysvětlení svědka [REDACTED], přestože se jednalo o vysvětlení opatřené telefonicky. Nebyly tak splněny podmínky pro postup podle ust. § 211 odst. 6 trestního řádu a je třeba ho vyslechnout k věci osobně. Dále pak zdejšímu soudu vytkl k odůvodnění rozhodnutí, že se před tím, než rozhodl o zproštění obžaloby podle § 226 písm. b) trestního řádu měl zaobírat podrobně nejen případnou svépomocí, ale rovněž tím, zda případně nemělo být postupováno podle § 222 odst. 2 trestního řádu, tedy, jestli věc neměla být postoupena jinému orgánu, ačkoliv lze poukázat na to, že majetkové přestupky vyžadují rovněž úmyslnou formu zavinění, shodně přestupek proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 3 přestupkového zákona v případě vyhodnocení jednání obviněného jako schválnosti vůči majiteli vozidla. Z odůvodnění rozhodnutí není patrné, zda měla samosoudkyně na mysli protiprávnost jen ve vztahu k trestnímu zákoníku či obecně ve vztahu k právnímu řádu, byť se to s ohledem na závěr o svépomoci nabízí.
3. Soud tedy doplnil dokazování osobním výslechem svědka [REDACTED] a dospěl ke zcela shodným skutkovým zjištěním jako v původním rozsudku.
4. **Obviněný** [REDACTED] k věci v rámci hlavního líčení uvedl, že se stará o plochu parkoviště. Problémem je, že se tam odkládají auta na týden i 14 dní. To parkoviště funguje pro zákazníky benziny, ale ti nemají, kde zaparkovat. Ten vůz byl s propadlou registrační značkou a velkou olejovou skvrnou, stál tam měsíc a půl. Řidič toho vozidla nikoho v čerpací stanici neinformoval o tom, proč tam to auto odstavil. Vedoucí čerpací stanice mu nechával dávat za stěrače cedulky, že to vozidlo bude odstraněno, pokud vozidlo neodstraní. Zhruba po třech týdnech nebo měsíci se někdo na čerpací stanici objevil, ty papírky měl v ruce, hodil je po obsluze, že nic nezaplatí, odešel a to auto tam sálo dále. PO domluvě s majitelem a vedoucím čerpací stanice se domluvili, že tam bude vybudované vyhrazené parkoviště. Personál, který tam pracuje, neměl kde sám zaparkovat svá auta. To auto stálo v zábranách, které se tam měly vybudovat. Bylo dohodnuto

s majitelem a vedoucím ČS, že se to auto odstraní. Vozidlo proto obviněný nechal odvést svými kamarády, kteří jeli z [REDAKCE] a měli podvalník. Chtěli, aby to auto bylo pod kontrolou. Proto ho odvezli do vesnice, odkud pochází a postavili ho u autodílny, kde bylo pod dohledem. Jednalo se o vrak, bylo odemčené, byl tam klíč a bylo nepojízdné. Nikdo o to auto neprojevoval zájem, ani nikdo neinformoval obsluhu ČS. K dotazu obviněný doplnil, že o těch lidech, co hodili po obsluze papírky, věděl jen od obsluhy. Když se tohle stalo, byli vedoucí ČS i majitel na dovolené, obviněný je proto neinformoval. Předem se neřeklo, kdy a kam se to vozidlo odveze. Stavbu toho parkoviště dostal obviněný za úkol. Jeho kamarádi zajistili odvoz, bylo jasné, kam vozidlo odvezou. Když se dozvěděl, že se vůz hledá, šel obviněný na policii. To řekl i vedoucím, kde to vozidlo je. To bylo hned ten den, kdy se s vedoucím poprvé potkali po jeho návratu z dovolené. Majitel vozidla se neozval. Na odtahu vozidla se s kamarády dohodl až na pumpě, když tam přijeli. Měli prázdný podvalník, to se hodilo.

5. **Svěddek** [REDAKCE] k věci při hlavním líčení sdělil, že auto bylo odvezeno obviněným, nařídil mu to pan [REDAKCE]. S parkováním mají delší dobu problém, lidé nerespektují, že se jedná o soukromé parkoviště a že bude zavolána policie a auto bude otaženo. To auto tam stálo měsíc nebo dva měsíce. Mělo německou převozní značku, která už byla prošlá. Pod ním byla olejová skvrna. Bylo tam plno lístečků, že je to na soukromém pozemku a je to placené parkoviště. Oni přijeli, obsluze se vysmáli a hodili jim lístečky do obličeje. Jednalo se údajně o 2 [REDAKCE]. Svědek i pan [REDAKCE] měl dovolenou. Svědek nevěděl, že se obviněný bavil s panem [REDAKCE], že to auto bude někam odvezené. Policie jim nikdy nepomohla. Obviněný měl udělat gumy s betonem a trubkou. Bavili se o tom, že to nechají odtáhnout, ale potom mu již obviněný neřekl, jak to udělá. Když to vozidlo sháněla policie, obviněný svědkovi řekl, že ví, kde to auto je, že to řešil s panem [REDAKCE]. Pan [REDAKCE] svědkovi vědět nedal, i když si volali, o tomhle se spolu nebavili.
6. **Svědčyně** [REDAKCE] k věci při hlavním líčení uvedla, že to byl [REDAKCE], kdo přišel s lístky a arogantně je po obsluze hodil a řekl, že nic platit nebude a odešel. Byli 2, ale to už si svědkyně jista nebyla. To auto tam bylo měsíc až 2 měsíce. Ani jednoho z těch osob neznala. O těch papírkách říkali panu [REDAKCE], ale svědkyně sama mu to neříkala. Když dají autu pod stěrač papírek, oznámí to panu [REDAKCE].
7. **Svěddek** [REDAKCE] k věci při hlavním líčení vypověděl, že vozidlo bylo odstaveno na jejich parkovišti. Z důvodu olejové skvrny pod vozidlem se jevilo jako nepojízdné. Tyto problémy řeší dlouhodobě. Probíhal tam standardní pokus o domluvu s majitelem vozidla. To začíná po 2 týdnech, pro případ, že se k vozidlu dostaví, tak aby ho buď odstranil, nebo aby věděl, že je na soukromém parkovišti a aby se domluvil s obsluhou v případě, že ho tam chce mít ještě déle. Na parkovišti potřebovali vymezit parkování pro kamiony majitele, jelikož má autodopravu, a také pro cisternový vůz, aby jej měli na očích. Postupně tam ty vozidla vytěsňovali, ale tohle tam stálo pořád. Lístek se tam dával asi natřikrát, jelikož přšelo. Svědek měl informaci od pana [REDAKCE], že se tam majitel vozidla sice ukázal, ale měl nevhodné chování. Svědek proto říkal, aby zavolali policii, aby s tím něco udělali, že je v podstatě majitel vozidla neuposlechl, nechce jej odvést a a ještě byl arogantní. Komunikovali s policií, ale ta řekla, že je to na soukromém pozemku, že se do toho míchat nebude, že to není jejich věc, ať si to vyřeší sami. Chvíli nad tím spekulovali, uběhl možná měsíc a půl nebo dva měsíce. Potřebovali to vozidlo odstranit, jelikož cisterna tam překážela. Tak se domluvil s chlapy (obviněným a vedoucím ČS), ale neměli to kam odvést, potřebovali parkoviště, aby věděli, kde to auto bude stát, až si jeho vlastník pro vozidlo přijde. Bylo to jediné auto, které tam zbylo, i cisterna už musela potom parkovat jinde. Bylo to v době, kdy tam pan [REDAKCE] nebyl, byl na dovolené, takže svědek panu [REDAKCE] sdělil, jestli někoho má, aby to naložili a odvezli to někam, pak ať svědek ví kam, aby to tam stálo a že se uvidí, co bude. Aby tam mohli parkovat cisternu. Pak už spolu s obviněným nemluvili. Potom v ten den, kdy dělali betonové kužely s těmi zábranami, tak se domluvili s chlapy a to auto odvezli. Svědek měl pak dovolenou a o té věci se dozvěděl až ve chvíli, kdy mu přišlo vyžádání od policie ohledně sdělení obviněného. K dotazu svědek doplnil, že čerpací stanici navštěvuje jednou za 14 dní na

pravidelnou kontrolu. Takhle se domluvili s vedoucím, od kterého měl svědek informace. Největší problém byl v tom, že přišel ten člověk, ptal se, kde má auto, a tu informaci nedostal, jelikož se v mezidobí vyměnila obsluha ČS a ta informace zapadla, vedoucí byl v té době na dovolené. Majitel vozidla tam byl jen tehdy, kdy tam házel po obsluze lístky, pak už nepřišel a rovnou policii nahlásil, že je vozidlo ukradené. Kdyby poškozený nekontaktoval policii, svědek by mu dopočetl parkovné minimálně [REDAKCE] Kč a za odtah paušálně [REDAKCE] Kč. Vozidlo bylo následně odstaveno na místě, kde ničemu nevadilo a kde za to nemuseli platit. Takhle to svědek chtěl.

8. **Poškozený** [REDAKCE] k věci, když při hlavním líčení byla dle § 314d odst. 2 trestního řádu za souhlasu stran čtena jeho výpověď z přípravného řízení, uvedl, že vozidlo koupil dne [REDAKCE] v [REDAKCE] v [REDAKCE] za [REDAKCE] EUR prostřednictvím kamaráda [REDAKCE], který do kupní smlouvy rovnou napsal jméno svědka. Jel s ním hned toho dne přes [REDAKCE] na [REDAKCE]. Když přešel hranici s ČR, začal mu v autě klepat motor. Zastavil na dálnici a zjistil, že má proraženou olejovou vanu a že v autě není žádný olej. Auto se nedalo vůbec nastartovat. Zastavil nějaké projíždějící auto, byl to [REDAKCE], který jej odtáhl na nejbližší sjezd. Tam byla benzínová pumpa, tak u ní auto zaparkoval. Auto odstavil kolem 11. hodiny večer dne [REDAKCE] a zamkl jej. V autě zůstal jen malý technický průkaz. Svědek následně odjel na [REDAKCE]. Přes [REDAKCE] se domluvil s tím [REDAKCE], že pro auto zajede, odveze jej zpět do [REDAKCE] a postará se o jeho opravu. Dne [REDAKCE] ten [REDAKCE] svědkovi psal, že auto bude [REDAKCE] opravené a že si pro něj může přijet. Dne [REDAKCE] svědkovi od [REDAKCE] přišla zpráva, že auto neodvezl, protože bylo otevřené a v autě nejsou žádné doklady. Tak to auto nechal na místě a nikam jej nevezl. Svědek proto měl vzít doklady a co nejdříve přijet pro auto k té benzince. Když tam přijeli, to auto už tam nestálo. Ne benzince svědkovi řekli, že ve čtvrtek večer [REDAKCE] tam auto ještě stálo, ale v pátek [REDAKCE] už ne.
9. **Svědék** [REDAKCE] k věci, když při hlavním líčení byla dle § 314d odst. 2 trestního řádu za souhlasu stran čtena jeho výpověď z přípravného řízení, vypověděl, že se v pátek vraceli společně s [REDAKCE] z [REDAKCE] domů, kdy se cestou kolem [REDAKCE] hodin zastavili na oddych na ČS [REDAKCE] na [REDAKCE] u [REDAKCE]. V [REDAKCE] se byli podívat po nějakém vozidle, které by stálo za to ho koupit a přepravit do Čech k dalšímu prodeji. Toho dne cestovali s tzv. podvalníkem. Na ČS se potkali s obviněným, kterým je požádal o převoz nepojízdného vozidla [REDAKCE] červené barvy. Obviněný jim řekl, že to vozidlo na parkovišti stojí neoprávněně už delší dobu a zabírá tam místo a jeho převoz je na jeho zodpovědnost. Proto se domluvili, že se auto převezle do [REDAKCE] k [REDAKCE], který má poblíž domu odstavnou plochu.
10. **Svědék** [REDAKCE] k věci, když při hlavním líčení byla dle § 314d odst. 2 trestního řádu za souhlasu stran čtena jeho výpověď z přípravného řízení, sdělil, že obviněného zná několik let. Poslední pátek v květnu [REDAKCE] se s [REDAKCE] v ranních hodinách vraceli z [REDAKCE] v [REDAKCE] přes [REDAKCE]. V [REDAKCE] byli zkouknout několik aut k případnému dovozu. Auto ale žádné nevybrali. Byli tam s „platákem“. Cestou se zastavili na ČS [REDAKCE] na [REDAKCE], kde potkali obviněného. Ten je požádal, aby mu pomohli s odtahem vozidla [REDAKCE] červené barvy. Auto naložili a dle pokynu obviněného odvezli do obce [REDAKCE], kde ho u domu kamaráda obviněného vyložili a odjeli domů. K tomu autu jim obviněný řekl, že u ČS jen zabírá místo a že se jednalo o vrak, který chtěl odklidit.
11. **Svědék** [REDAKCE] k věci uvedl, že s obviněnými jsou kamarádi pár let. Známý [REDAKCE] k němu přivezl auto s tím, že ho u něj na chvíli postaví, jednalo se o červené vozidlo [REDAKCE]. Nevzpomene si již na dobu, předem mu pan [REDAKCE] zavola, svědka nic víc nezajímalo. V tu chvíli nevěděl, co je to za auto, či auto to je, mělo být u něj jen zaparkované. Neřešil ani dobu, po kterou tam mělo být zaparkované. To místo je hned vedle jeho pozemku, má tam pronajatou odstavnou plochu od sousedů, je tam zaparkováno více aut. S panem [REDAKCE] jsou kamarádi, je běžné, že pro něj dělá takovouto službu. Nebyla tam žádná finanční odměna. Teď již ví, že s tím vozidlem má něco společného obviněný, neví, zda to věděl v té době, neřešil

to. Když to vozidlo, které tam dovezl [REDACTED] s panem [REDACTED], sundával z vozíku, viděl, že je tam špatný motor. To auto nebylo pojízdné, byl to šrot. Když by chtěl pan [REDACTED] to auto odvézt, tak by mu zase zavolal, že si pro auto jede, svědek mu dá klíče a odveze si to. Tady v tom případě mu klíče předal. O parkování vozidla nic nesepisovali. To vozidlo tam stálo asi týden nebo 14 dní, pak tam přijeli policisti, 2 hodiny to tam řešili, svědek jim vydal klíče a vozidlo odvezla odtahovka.

12. Z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací i z fotografií předložených obviněným vyplynula situace na místě činu. Z protokolu o ohledání místa nálezu vozidla s fotodokumentací a úředního záznamu PČR bylo zjištěno a blíže specifikováno umístění vozidla. Dle odborného vyjádření společnosti [REDACTED] s.r.o. byla cena nepojízdného osobního vozidla tov. zn. [REDACTED], r. v. [REDACTED] stanovena na částku [REDACTED] Kč vč. DPH. Z úředního záznamu o vyhodnocení kamerových záznamů ze dne [REDACTED] je patrné, že [REDACTED] 6 hodin z benzinové ČS odjíždí auto s podvalníkem, na němž je naloženo vozidlo [REDACTED] červené barvy. Z kupní smlouvy lze zjistit, že majitelem vozidla tov. zn. [REDACTED] červené barvy je poškozený [REDACTED]. Dle úředních záznamů PČR bylo vozidlo [REDACTED] vydáno poškozenému bez poškození, poškozený dne [REDACTED] prostřednictvím své dcery [REDACTED] uvedl, že mu škoda nebyla žádná způsobena a nežádá tak žádnou náhradu.
13. Co se týče objektivních skutkových okolností věci, tyto obviněný nijak nespornuje, jeho výpověď koresponduje s ostatními provedenými důkazy. Přitom hodnotil soud výpovědi všech svědků i obviněného jako zcela věrohodné. Z obsahu jejich výpovědí je zřejmé, že tyto nebyly s obviněným ani mezi svědky navzájem předem konzultovány, každý ze svědků vypovídá o celé věci ze svého pohledu. Za obsahově věrohodné byly shledány i listinné důkazy, když se jedná především o listiny vydané kompetentními orgány v rámci jejich činnosti. Všechny důkazy včetně výpovědi obviněného nejsou ve vzájemném rozporu.
14. Po zhodnocení uvedených důkazů lze konstatovat, že nejsou žádné pochybnosti o tom, že dne [REDACTED] obviněný nechal odvést osobní motorové vozidlo tov. zn. [REDACTED] bez vědomí majitele tohoto vozidla. Současně však bylo prokázáno, že uvedené vozidlo stálo na soukromém parkovišti bez vědomí (a proti vůli) majitele pozemku od [REDACTED], (zástupce) majitel parkoviště nejprve umisťoval za stěrače upozornění o nutnosti vozidlo odstranit a zaplatit náklady za parkovné, přičemž upozornění z tohoto vozidla osoba ukrajinské národnosti sebrala z auta a „hodila“ po obsluze benzinové stanice. Majitel pozemku kontaktoval policii se žádostí o řešení uvedené situace, ta mu sdělila, že neoprávněné parkování na soukromém pozemku nebude řešit, načež majitel pozemku uložil obviněnému vozidlo odstranit z parkoviště na vhodné místo. Obviněný pak realizoval termínovaný pokyn svého zaměstnavatele, ten postupoval v důsledku předchozího protiprávního jednání poškozeného, jednání neznámé osoby ukrajinské národnosti zaměstnavatel zcela logicky vyhodnotil tak, že vlastník vozidla už toto nehodlá nadále řešit, vozidlo opustil a nehodlá také platit žádné náklady. Jak dále vyplynulo z provedeného dokazování, s vozidlem na místě jeho odstavení nikdo nemanipuloval, ani s ním neměl zájem manipulovat, na vozidle nevznikla žádná škoda.
15. Podle § 14 odst. 1 občanského zákoníku může každý přiměřeným způsobem si pomoci svému právu sám, je-li jeho právo ohroženo a je-li zřejmé, že by zásah veřejné moci přišel pozdě. Podle odst. 2 citovaného ustanovení pak hrozí-li neoprávněný zásah do práva bezprostředně, může jej každý, kdo je takto ohrožen, odvrátit úsilím a prostředky, které se osobě v jeho postavení musí jevit vzhledem k okolnostem jako přiměřené. Podle konstantní judikatury (nález Ústavního soudu ze dne 2. 11. 2016, sp.zn. I US 1957/16, usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 12. 2009, sp.zn. 25 Cdo 815/2008) je svépomoc jako forma ochrany subjektivních práv omezená na zcela nezbytnou míru, je dovolená v případě bezprostředně hrozícího neoprávněného zásahu do subjektivního práva. Nemůže-li však veřejná moc účinně zasáhnout a zároveň v důsledku toho hrozí vznik nenahraditelné nebo obtížně nahraditelné újmy, bylo by v rozporu s principem rovnosti, pokud by se chránil škůdce a poškozenému se odnímal možnost ochrany vlastní mocí,

nahrazující moc veřejnou. Podmínky svépomoci jsou pak stanoveny tak, že musí být přiměřená okolnostem, přitom je třeba zohlednit především povahu a význam chráněného práva, intenzitu zásahu do něj, následky s porušením práva spojené, jakož i následky spojené s použitím svépomoci.

16. K tomu je dále třeba konstatovat, že vlastník parkoviště, jak vyplývá z výpovědi svědka [REDAKCE], že uvedenou situaci nejdříve řešil s policií, kdy policisti jim sdělili, že na soukromém pozemku to není jejich záležitost, že si to mají vyřešit sami. Teprve pak dal obviněnému pokyn k odstranění vozidla, a to v situaci, kdy nejen že pozemek potřebovali pro vlastní účely, ale navíc chtěli zde dělat stavební úpravy, v čemž jim vozidlo poškozeného bránilo. Podle názoru soudu tak byla nepochybně splněna podmínka spočívající v tom, že veřejná moc nemohla účinně zasáhnout, když odmítla zasáhnout policie, nebylo dále možné podat ani žádnou civilní žalobu na neznámou osobu. Poškozený pak zasahoval do vlastnického práva majitele pozemku významným způsobem, kdy mu po dobu více než měsíce a půl bránil v řádném užívání pozemku, bránil mu dále v provedení stavebních úprav na pozemku, majitel pozemku pak již oprávněně dospěl k závěru, že poškozený toto nehodlá nadále řešit a zásah do jeho vlastnického práva tak bez jeho „obraný“ bude pokračovat neurčitou dobu (donekonečna). Co se týče následků užití svépomoci v tomto případě, také se jednalo o zásah do vlastnického práva majitele vozidla - poškozeného, ovšem vozidlo bylo přemístěno na místo, kde mu nehrozila žádná újma, nebylo zničeno, odtaženo na neznámé místo bez dozoru, pokud by nedošlo k chybám v komunikaci (a obsluha benzinové stanice, respektive svědek [REDAKCE] od obviněného měli správné informace), tak by újma poškozeného (vlastníka vozidla) byla nulová, respektive spočívající v maximálně několika hodinách jeho času, než by se na nové místo dostavil. Zjevně je tak dána situace, kdy poškozený způsobil řádově závažnější újmu majiteli pozemku, kdy ještě větší újma spočívající v nemožnosti provést úpravy hrozila, než poškozenému mohla být způsobena přemístěním vozidla na jiné parkoviště. Podmínky pro použití Svěpomoci jsou tak podle názoru soudu zcela splněny.
17. Pokud tedy soud hodnotil uvedené skutkové okolnosti, konstatuje, že není žádná skutečnost, která by mohla vést k závěru, že obviněný si motorové vozidlo [REDAKCE] ve vlastnictví poškozeného přisvojil nebo měl v úmyslu si jej přisvojit, a to ani ve formě srozumění. V případě jednání obviněného – i pokynu zaměstnavatele odstranit vozidlo z pozemku na hlídané místo – se dále jedná o jednání, které splňuje podmínky svépomoci, tedy nevykazuje podle názoru soudu žádnou protiprávnost (ve smyslu celého právního řádu).
18. Proto nezbylo soudu než v rámci úvah o právní kvalifikaci skutku konstatovat, že jednání obviněného nenaplnuje skutkovou podstatu přečinu krádeže ani jiného trestného činu. Jednání předpokládané ustanovením § 205 zahrnuje nejenom odnětí věci z dispozice vlastníka, ale zároveň i úmysl si věc přisvojit (nakládat s ní jako s vlastní) a konečně protiprávnost daného jednání. Podle názoru soudu ze skutkových okolností jednoznačně vyplývá, že obviněný si vozidlo nepřivlastnil, neměl tak v úmyslu ani do budoucna, navíc podle názoru soudu jednání obviněného v této situaci nebylo jednáním protiprávním, neboť realizoval pokyn zaměstnavatele, který byl zcela v souladu s občanskoprávními předpisy a reagoval na předchozí protiprávní chování poškozeného.
19. Jednání obviněného pak podle názoru soudu nelze posoudit jako žádný přestupek, kdy rovněž z žádného důkazu nevyplývá, že by obviněný uvedené vozidlo odvezl jako schválnost vůči majiteli vozidla, když soud dospěl k shora uvedeným skutkovým zjištěním a hodnotil jednání obviněného jako plnění příkazu svého zaměstnavatele, nebyl zjištěn jiný motiv než odstranit auto z místa, kde překáželo, nemůže se pak jednat ani o žádný přestupek.
20. Konečně konstatuje soud, že pokud u hlavního líčení uvedl svědek [REDAKCE], že vozidlo mohlo být odtaženo 100 m od jejich parkoviště, jednalo se o vyjádření svědka v tom smyslu, že mohli někdy v noci (tajně) vozidlo odvézt 100 m od jejich parkoviště na veřejnou cestu, či někam do lesa a přesunout tak problém někam jinam a někomu jinému, rozhodně se nedá konstatovat, že

tedy měli vozidlo odvézt na bližší místo (odkud by bylo z původního místa viditelné), neboť právě na místě u benzinové čerpací stanice nejsou žádná parkovací místa pro veřejnost, proto také u té benzinové čerpací stanice poškozený vozidlo zaparkoval a problémy s neoprávněným parkováním na benzinové čerpací stanici opakovaně řešili.

21. Proto soud obviněného podle § 226 písm. b) trestního řádu zprostil návrhu na potrestání, když nakonec dospěl k závěru, že převážná část jednání popsaného ve skutku se stala, skutek se tedy sice stal, ale s ohledem na absenci zavinění (úmysl přisvojit si věc) a absenci protiprávnosti není trestným činem.

22. O náhradě škody soud nerozhodoval, neboť poškozený vzal svůj návrh zpět.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni prostřednictvím podepsaného soudu ve trojím vyhotovení. Ve prospěch obviněného mohou podat odvolání příbuzní v pokolení přímém a sourozenci ve stejné lhůtě. Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Tachov 25. května 2019

Mgr. Michaela Řezníčková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 18.06.2020. Připojení doložky provedla [redacted]
[redacted] dne 15.07.2020.